

คิด / คิดดี ทำดี

อันการ**คิด**โดยอิสระนั้น ทุกวันนี้ คนบางส่วนมักเข้าใจว่าเป็นการ**คิด** ให้ผิดแปลกแตกต่างจากคนอื่น ๆ ความเข้าใจเช่นนั้นยังไม่ถูกแท้ จุดประสงค์สำคัญโดยตรงของการ**คิด** คือ**คิด**ให้ออก **คิด**ให้เห็นชัดแจ้งว่าอะไรเป็นอะไร สมมุติว่าจะ**คิด**หาทางปฏิบัติสำหรับการหนึ่ง การใด ก็ต้อง**คิด**ให้แยบคาย อย่างละเอียดรอบคอบ ประกอบด้วยเหตุผล จนเห็นแจ้งถึงจุดมุ่งหมายอันถูกต้องเที่ยงตรงของการที่จะทำนั้น รวมทั้งวิธีทางปฏิบัติครบทุกขั้นตอนด้วย

(พระบรมราชาโชวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย : ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๑๗)

..... ถ้าเรา**คิดดี ทำดี** ไม่ใช่แต่ปากนะ ทำอย่างจริงจัง ๆ คือสร้างสมสิ่งที่ดี ด้วยการปฏิบัติในสิ่งที่เรียกว่าดี หมายความว่า ไม่เบียดเบียนผู้อื่น สร้างสรรค์ทำให้มีความเจริญ ทั้งวัตถุทั้งจิตใจ แล้วไม่ต้องกลัว

(พระราชดำรัสเนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา :
๔ ธันวาคม ๒๕๑๗)

ซึ่งก่อนลงมานี้ มิได้ตั้งใจจะมาพูดเรื่อง เรื่องพัฒนา ตั้งใจจะมาพูดถึงเรื่อง เรื่องความหายนะ ซึ่งปัจจุบันนี้ ทุกคนทราบดีว่า ประเทศดูเหมือนว่า จะหายนะ ไม่ใช่ พัฒนะ ไม่ใช่วัฒนะ เพราะว่า เดี่ยวนี้อะไรๆ จะเสื่อมลง ทางนายกฯ ดูนั่งทำหน้ามุ่มๆ รู้สึก รู้สึกไม่พอใจที่บอกว่า ประเทศหายนะ แต่เป็นความจริง เพราะว่า ทำอะไรมันดูมีปัญหาทั้งนั้น แต่สำหรับท่านนายกฯ นะไม่มี นายกฯ Happy แต่ว่า Happy ช่างนอก ดูท่าทาง Happy แต่ข้างในไม่สบายใจ ก็ว่าไม่รู้จะทำยังไง เพราะว่าไม่ก้าวหน้า แต่ยังไง การก้าวหน้านั้น นายกฯ ก็ได้ให้สูตรไว้แล้วว่าทำยังไงให้ก้าวหน้า คือ จะต้องสามัคคีกัน ร่วมกันทำ แล้วถ้าร่วมกันทำ มันก้าวหน้าได้ แต่ถ้าไม่ร่วมกันทำ ไม่ ไม่มีทางก้าวหน้า แล้วข้อสำคัญเรามานึกถึงคำว่า ทัศนคติของแต่ละคน **ความคิด**ของแต่ละคน ก็มี**ความคิด**ดีทั้งนั้น แต่ว่าทัศนคติของคนหรือ**ความคิด** หรือเกณฑ์ของคนอื่น มันไม่เหมือนกัน ก็ขัดกัน ถ้าเรามี**ความคิด**อย่างหนึ่งแล้วก็มาพูดกับอีกคน เขาบอกไม่ ไม่ถูก เขาก็มีสิทธิ์ที่จะบอกว่าไม่ถูก แต่ตอนนี้เราจะทำยังไง ถ้าหากว่ามี**ความคิด**ในในงานอะไรอย่างหนึ่ง คนหนึ่งบอกต้องทำอย่างนี้ อีกคนบอกทำอีกอย่าง ขัดกัน มันจะสำเร็จได้อย่างไร มันไม่มีทางสำเร็จ แต่ว่าทางสำเร็จมันมี อยู่ที่จะต้องละทิ้ง ถ้าหากว่ามาพูดกัน และจะเห็นได้ว่ามีทาง ในงานอะไรก็ตาม ความจริงมันมีทางเดียว ไม่ใช่มีหลายทาง ถ้ามีหลายทาง บางทีก็มาดูดี ๆ มันก็ทางเดียวกัน ทางที่จะทำให้งานสำเร็จนะ ไม่ใช่มีหลายทาง มันมีทางเดียว แต่ความคิดไม่เหมือนกัน มีจับเกณฑ์ของตัวเองเป็นใหญ่ อีกคนหนึ่ง เขาก็มีเกณฑ์ของเขา ฉะนั้นจะต้องให้ปรองดองกันได้

คำว่า ประองตอง คำว่า สามัคคี สำคัญมาก ต้องมาหาทางที่ ที่มารวมประองตองได้ แต่ว่าที่เป็นอย่างนี้ คน ๒ คน **ความคิด**ไม่เหมือนกัน มีไม่เหมือน มีให้เหมือนกันไม่ได้ คน คนแต่ละคนมี**ความคิด**ต่างกัน มีแนวชีวิตคนละอย่าง ได้เรียนรู้มาคนละอย่าง ได้มีประสบการณ์มาคนละอย่าง แต่ว่าถ้ามา มาสัมมนากันนะ เชิงปฏิบัติการ ก็จะสำเร็จได้ แล้วไอ้คำเชิงปฏิบัติการนะ ต้องปฏิบัติ ถ้าทำสัมมนาเชิงปฏิบัติการ แต่ไม่ได้ปฏิบัติ อย่างวันนี้นะ ไม่ใช่สัมมนาเชิงปฏิบัติการ นี่แหละพูด และพูดอยู่คนเดียว ถ้ามาพูดกัน คู่กัน และปฏิบัติ นี่ก็เป็น เป็นสัมมนาเชิงปฏิบัติการ แต่ว่าการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ แบบที่เราทำๆ กัน มันไม่ใช่ มันก็ ขอโทษนะ เป็นการไปเที่ยว ไปเที่ยวรถไฟนะ ก็มันไม่ถูก ถ้าหากว่าพูดกันให้รู้เรื่อง นั้นจะมีประโยชน์ ถึงต้องดูว่า แต่ละคน มี**ความคิด**แตกต่างกัน ต้องพยายามที่จะให้ **ความคิด**นั้น ความแตกต่างกัน มาประองตองกัน

แต่อีกอย่างหนึ่งที่จะพูด จะพูดแล้วก็แต่ละคนก็จะต้องโกรธตัวเอง ไม่ใช่โกรธคนอื่น อย่างคนที่ มี**ความคิด**อย่างหนึ่ง แล้วก็ไปเจอคนที่ มี**ความคิด**อีกอย่าง ก็โกรธเขา รู้สึกโกรธ รู้สึกเคือง ว่าทำไมเขาไม่ ไม่มี**ความคิด**เหมือนกัน ไอ้ไม่มี**ความคิด**เหมือนกันนะ มันเป็นไปได้ แต่ที่หน้าโกรธที่สุดก็คือ ตอนที่เราคิดอย่างนี้ พຼ່ງนี้เราคิดอีกอย่าง ชัดกันเอง ชัดกับตัว ตัวเราเอง ในตัวเราเองนะชัดกัน

(พระราชดำรัสเนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา :
๔ ธันวาคม ๒๕๔๔)

ยังงี้ก็ชอบใจท่านทั้งหลายที่มา แล้วก็มาให้พร แล้วมาศึกครั้นกัน ขอให้มีความสุขพอนาภัยที่แข็งแรง อย่าเครียดเกินไป คือว่าเครียดแล้วก็สุขภาพไม่ดี ก็ให้สุขภาพดี ๆ งานให้เรียบร้อย ได้สามารถที่จะปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ โดยที่ไม่ทะเลาะกันมากเกินไป คือ สังเกตดูหมู่ที่คนหนึ่งพูดอย่าง คนหนึ่งพูดอีกอย่าง มันทะเลาะกัน ทะเลาะกันไม่มีประโยชน์ **คิดแต่ดี ๆ** แล้วก็บ้านเมืองก็จะเรียบร้อย ถ้าบ้านเมืองเรียบร้อย ทุกคนก็มีความสุข ก็ขอให้ทุกคนทำงาน ทำการ ทำอะไรมีความสำเร็จเรียบร้อย ทุกคนมีความสุข บ้านเมืองเจริญ ก็ขอให้ได้มีความสำเร็จทุกประการ

(พระราชดำรัสเนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา :
๔ ธันวาคม ๒๕๔๕)

อย่างเราเชื่อแม่คนเดียว แต่ท่านอยู่บนสวรรค์ เดี่ยวนี้ท่านอยู่ที่ตักเตือนอยู่ทำให้**คิดดี ทำดี** ถูกต้อง อันนี้ให้โอวาทกับตัวเอง เพราะไม่มีใครให้โอวาทแล้ว ก็สบายใจ เข้าใจว่าท่านทั้งหลายอาจจะได้ยิน สมเด็จพระราชชนนีให้โอวาทลูก แล้วเราก็ให้โอวาทข้าราชการที่อยู่ในที่นี้ ถ้าทำดีก็ปลอบปล้ำกัน ถ้าทำไม่ดีก็พิจารณาตัวเองว่าไม่ดี เว้นไว้ ที่ควรจะเป็นอย่างนี้

(พระราชดำรัสเนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา :
๔ ธันวาคม ๒๕๔๖)

พวกนี้ก็ประชาชนเหมือนกัน บางทีเขาก็นึกว่าไม่เป็นประชาชน
ถูกให้อิวาทเหมือนกัน คนเขาว่าไม่ได้ ให้อิวาทจนเสียงแหบ แล้วถ้าไม่
ฟังก็เป็นเรื่องของเขา ถ้าให้อิวาทท่านก็เดือดร้อนเอง แต่ถ้าฟังไปคิดก็
เชื่อไม่ใช่หวาดว่าพูดดี พูดถูกต้องทุกอย่าง แต่พยายามจะพูดให้คนคิด คำ
ว่าให้แต่ละคน**คิดดี**ๆ ไม่เสียหายอะไร เพราะทำให้งานที่ท่านทำก็เป็น
ประโยชน์กว้างขวางออกไปได้ ทำให้เกิดผลแก่คนอื่นมากมาย

(พระราชดำรัสเนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา :

๔ ธันวาคม ๒๕๔๖)